

POSUDEK VEDOUcíHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

název práce: **ZŠ KEPLEROVA NA POHOŘELCI**
jméno autora: **Em a Holubová**
typ práce: bakalářská
fakulta/katedra: FA_15129 – Ústav navrhování III
vedoucí práce: Ing. arch. Marek Chalupa, Ing. arch. Kamila Holubcová
ateliér: 751

ZADÁNÍ

Hlavním požadavkem zadání bylo navrhnout soudobou školu v historickém prostředí a současně scelit pohořeleckého náměstí.

Původní středověká nálevkovitá forma náměstí byla v severozápadním cípu porušena několika zásahy - nejprve vybouráním měšťanského domu č. p. 115 (v sousedství Kučerova paláce) a proražením zde nové ulice Keplerovy (přelom 19. a 20.století), v další fázi pak vybouráním zbylých domů této části náměstí související s funkcionalistickou přístavbou původní školy na Hládkově. Těmito zásahy zmizela velká část fronty náměstí, energie zde začala nepatřičně „vytékat“ do vzniklého volného prostoru. Tato nekorektní situace trvá dodnes, místo je překvapivě na okraji urbanistických zájmů městské části i města.

Program školy pak vycházel ze současného trendu navyšování kapacit základních a středních škol, probíhala diskuse nad soudobými požadavky na formu výuky a následně jak tato forma ovlivňuje vnitřní prostor školy.

NÁVRH

vnější prostředí

Em a si základní objem vymezila maximálním rozprostřením se v řešeném území a optimalizovanou výškou vzniklou návazností na okolní objekty. Na východě zužuje stávající neúměrně širokou ulici Keplerovu až na krajní mez se zachováním veškeré stávající dopravy. Na jihu se dotýká původní historické stopy zbouraných domů na náměstí, ale přináší zde vlastní siluetu včetně členění. V západní části těsně přiléhá na stávající nedokončená křídla gymnázia, která jsou dnes slepými štíty říkajícími si o navázání. Na severu již přirozeně pokračuje v uliční čáře vymezené budovou 19. století. Vzniklý objem pak prosvětluje a provzdušňuje pomocí tří velkých atrií resp. dvoran.

Tento přístup generuje maximální možné vytěžení situace a je zcela opodstatněný. Náměstí je znovu uzavřeno, škola dostavěna. Em a se rozhodla obě školy (ZŠ a SŠ) nepropojovat, což mi přijde v této figuře těsné symbiózy trochu škoda. Jistě by dobře fungovalo propojení obou škol z hlediska sdílení některých prostor i učitelů.

Vnější výraz domu Em a v průběhu obou semestrů hledala. V bakalářské práci navrhla kompletně nové fasády, posunutě jistě k výrazně lepšímu. Dům opticky člení na základní tři články – parter, tělo a ustupující podlaží / střechnu. Tektonicky používá zejména horizontální členění římsami, kterých je ale v celku trochu moc, nabízí se některé potlačit či vypustit. Široká okna vhodně člení zapuštěným pilířem na dvě převýšená, čímž reaguje na proporci oken z okolí. Obecně působí fasády jako příliš repetitivní, struktura domu po výšce by mohla být rozvolněnější (ne všechna patra stejná).

vnitřní prostředí

Z venku vymezený objem Em a přirozeně obsazuje místnostmi po jeho obvodu (světlo & vzduch) a v kombinaci s atrií a dvoranami všude rozprostírá klasický dvojtrakt.

Celkovou dispoziční figuru má Em a překrásnou, ve vzniklém nepravidelném tvaru dokáže nalézt harmonické uspořádání, korunované symetrickým umístěním hlavních schodišť a oddychových

výklenků. Vše má jasný řád. Ema se snaží jedním principem homogenně pokrýt veškerý řešený prostor, najít univerzální rovnici.

Tato snaha ještě lehce pokulhává v suterénu a sníženém přízemí. V části řešené v bakalářské práci však Ema dotáhla práci s vnitřním prostorem do konce.

stavební řešení

Z konstrukčního hlediska se Ema rozhodla pro železobetonový monolitický kombinovaný systém, v učebnách vesměs jako stěnový, což považuji za nevýhodu z hlediska univerzality budovy - prostorový koncept škol se bude velmi pravděpodobně dále vyvíjet, současně se bude, zdá se, cyklicky snižovat jejich kapacita a prostory bude žádoucí přeměnit i k jiným účelům.

Umístění velkorozponových prostor (velká a malá tělocvična, jídelna) ve spodních podlažích není z konstrukčního hlediska příliš vhodné.

travé

V detailu fasády / travé Ema navrhuje se ctí klasickou omítkovou fasádu (na zateplovacím systému), kterou zpracovává po výšce objektu různými strukturami – od hrubých v parteru po nejvíce jemné v nejvyšším podlaží, čímž navazuje na dekorativní pojetí některých fasád okolí.

V návrhu postrádám ustupující podlaží či střechu, které by si historický kontext asi zasloužil.

interiér

Ema navrhuje pěkný, čistý a uživatelsky velmi příjemný interiér kmenové učebny s fokusem na nefrontální formu výuky - s uspořádáním mobiliáře pro skupinovou výuku. S vkusem sobě vlastním kombinuje valéry hnědé, od světlé okrové výmalby (či přírodní omítky?) přes dřevěný bukový nábytek až po tmavé zemité marmoleum na podlaze třídy. Přes celou šířku místnosti přiléhající k chodbě koncipuje nadsvětlík, propojující třídu s prostorem celé školy a přivádí tak do třídy žádoucí sekundární osvětlení.

ZÁVĚR

Ema dobře odpověděla na zadání, uzavřela náměstí a předefinovala obě nepatříčně široké ulice Keplerovu a Parlérovu. Její silnou stránkou je pečlivá práce s geometrií formy, kterou projevuje zejména ve 2D plánech, které jsou krásné a harmonické.

Pro další rozvoj doporučujeme při navrhování více pracovat v prostoru (ve skicách) a zkusit v konceptu pracovat s více vrstvami.

Celkově práci hodnotíme jako B.

V Praze, 14/6/2023

Ing. arch. Marek Chalupa
Ing. arch. Kamila Holubcová

